

Ort ut a y Gyula kultuszminiszter urnak,
mint a Szolnoki Művészeti Egyesület elnökének,

B u d á p e s t .

A szolnoki kultúrnapok keretében a Kultuszminisztérium és az egyesületünk részében lefolyt " Szolnok a magyar képzőművészetben " kiállításával kapcsolatban, szeretnénk referálni a kiállítás tanulságairól, jövő terveinkről, melyekhez szives hozzájárulását és támogatását kérjük.

Bizonyos, hogy a kiállítás a nem lebecsülendő anyagi sikeren kívül, jelentős erkölcsi sikert is aratott. A kiállítás egy végül felrázta ezeket is Szolnokon, akik az egyesület, ill. a Művésztelep újjáépítésének lehetőségében nem bíztak. All az a megálapítás, egyfórán, laikusra, műpártolókra és magukra a művészekre is.

Bizonyos az is, hogy a művészi jövőt előképzotünk és biztosítanunk kell. Ezt célt szolgálta az ifjúság szírányban való nevelésének a kiállítás megtekintése és az ő kapott megérzések alapján házi feladatokként a benyomások és véleményök leírása. A tanulók részére belépti díjat nem szabtunk. Különösen fontosnak tartottuk, hogy a dolgozók iskolájo, valamint az ipari munkásság is minél nagyobb számban tekintse meg a kiállítás. Meg kell vallanunk, hogy a rendelkezésre álló rövid idő alatt a személy propaganda csak igen kis mértékben érvényesülhetett és ennek a következményeként tudjuk be azt, hogy a munkásság részéről nem tapasztaltuk azt az érdeklődést, amelyet intenciónk után szeretnénk volna elérni. A demokratikus pártok, helyi bizottságok útján és falregeszekkel ugyan felhívtak többiben is a munkásság figyelmét a kiállításra, de ez kevésnek bizonyult. Nagyvonalakban azonban elértük a célt, mert tapasztaltuk, hogy sokan voltak olyanok is, akik több alkalommal megtekintették a kiállítást külön is, véleményt nyilvánítottak, mely igen sokszor a tárlatvezetővel való erőteljes vitává fejlődött ki.

Általában a kiállítás látogatottságával meg lehetünk elégedve. Ebben része van annak is, hogy a kiállítás nem a művésztelepen, hanem a városban a megyeháza nagy tanácstermében volt megrendezve, mely ideális kiállítási helyiségnek bizonyult, melyet a jövőben is igénybe kívánunk venni. A szolnokiak és vidékiek is olyan számban tekintették meg a kiállítást, amilyenre addig még Szolnokon nem volt példa. A 12 nap alatt, míg a kiállítás nyitva volt 2.476 látogató tekintette azt meg, ebből 1.216 iskolai tanuló volt.

A vásárlás, hogy szintén megmutatkozott, bár a rossz kereseti viszonyok miatt csupán egy nagánfél vásárló jelentkezett, de a kiállítások és egyes nagyobb ipari vállalatok egész szíven vásároltak.

Szolnok városa 6 kőpet vásárolt 7.000.-- forint értékben, a vármegye: 7 kőpet 3.900.-- forint értékben, Szolnoki Cukorgyár R.T. 5 kőpet 5.300.-- frt. értékben, Szolnoki Hitelbank R.T. 3 kőpet 1.600.-- frt. értékben és egy nagánfél 700 frt. értékben.

A jövő terveink között első helyen kell foglalkoznunk a művésztelep újjáépítésével. A Szolnoki Cukorgyár R.T. munkásai elvállalták a kerítés munkálatait, úgy hogy a kultuszminisztérium által kiutalt 80.000.-- forint első 30.000.-- forintos részletéből a kerítés anyagát fogjuk megvásárolni és legelőször megcseleltetni, hogy a még meglévő objektumokat megóvhassuk a szétbódástól.

Nem mulasztatom el felhasználni az alkalmat, hogy meg ne köszönjem ezúton is Kultuszminiszter Ur. szives jóindulatát és gyors intézkedését a pénz kiutalása érdekében.

Az építés megindulásával egyidőben nagyarányú tegeborszást is indítunk, hogy ezáltal úgy anyagilag, mint erkölcsileg erősítsük egyesületünket.

Végül nagyon sajnáljuk és fájlaljuk, hogy Elnök Ur tudjuk, milyen sokoldalú elfoglaltsága miatt, nem tudott a kiállítás megnyitására, illetve megtekintésére lejönni hozzánk, engedje azonban remélnünk, hogy az özi beszámoló tárlatunkon jelenlétevel meg fog tisztelni bennünket.

Megkülömböztetett tisztelettel:

Szolnok, 1947. június 5.

Ügyvezető igazgató
tiszti főorvos.